

virkeligheden, at erfaringen også er så forankret i hr. Morten Helveg Petersen, at vores synspunkter til den tid måske ikke er så forskellige, for erfaring kommer med alderen. Så det kan jo være, at vi også der når frem til, at udfordringen måske ligger på helt andre felter.

Det undrer mig egentlig, at man ikke bruger mere tid på at fokusere på, hvad det er i det projekt, vi har vedtaget, som er ganske unikt, og dermed også kvitterer for det. Hvorfor er det udlandet, der i høj grad er dem, der hele tiden kvitterer for det, som vi beslutter, og som jeg synes 158 medlemmer af Folketinget i virkeligheden har stor ære af?

Jeg vil her sige tak for det, synes jeg, gode, loyale, fair samarbejde, der har været med de partier, som står bag velfærdsaftalen og globaliseringsaftalen. Og selvfølgelig en tak til Det Konservative Folkeparti for en ihærdig støtte og til ordførerne for et ualmindelig godt samarbejde. Det gælder også Venstre, hr. Peter Christensen, hvor jeg også her oplever, at Venstre delvis støtter regeringen, hvilket jeg jo sætter pris på. Også en tak til Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl, også for et gennem hele tiden dygtigt og flittigt arbejde, der er med til at bidrage til, at vi gør det bedre for alle, selv dem i Folketinget, der ikke umiddelbart kan se storheden i projekterne. Vi er jo alligevel fælles om at dele ud af glæden.

Formanden:

Finansministeren slipper ikke så let. Der er foreløbig syv, der har bedt om korte bemærkninger. Det er fru Line Barfod, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, hr. Jan Petersen, hr. Morten Helveg Petersen, hr. Ole Sohn, hr. Arne Toft og hr. Morten Østergaard.

Først fru Line Barfod for en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren udelod behændigt emnet omkring ulighed og fattigdom, som vi jo ellers har diskuteret en del både i dag og under første del af finanslovdebatten i sidste uge. Det kan jeg sådan set godt forstå at ministeren gør, men jeg vil gerne høre, om finansministeren deler den konservative finansordførers opfattelse, at de fattige har fået det bedre, og Venstres finansordførers invitation til, at alle borgere i Danmark skal med til nytårsfest, eller om finansministeren er så ær-

lig, at han vil indrømme, at der faktisk er en række mennesker i Danmark, der lever i fattigdom på grund af den politik, som regeringen og Dansk Folkeparti fører, hvor man skærer ned på ydelserne til nogle af dem, der i forvejen har mindst, samtidig med at man giver skattelettelser til godsejere og andre store landbrug, fordi de har en mindre stigning i deres indkomst, end de ellers kunne have forventet.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg ikke nævnte ulighed og fattigdom for nu ikke at træde i, at under den regering, som Enhedslisten var med til at støtte op igennem 1990'erne og i øvrigt også med afgørende stemmer, voksede uligheden i gennemsnit med 0,4 pct. om året, og i denne regerings tid er den vokset med 0,1 pct. Det gælder for de tal, som vi rent faktisk kan opgøre. Det ville jeg ikke træde i, for jeg synes under alle omstændigheder ikke, at det er det, man skal fokusere på.

Man skal fokusere på: Hvad er det, man gør? Hvad gør man for dem, der er alkoholikere? Hvad gør man for stofmisbrugerne? Hvad gør man for de hjemløse? Hvad gør man for dem, der har det svært, for psykisk syge med videre? Og der vil jeg blot sige, at jeg har opfattet det som et fælles projekt, i hvert fald for dem, som laver aftaler omkring satspuljemidlerne, at man har nogle, man virkelig fokuserer på, samtidig med at regeringen jo over tid vil bruge omkring tre gange så meget over finansloven til at støtte svage grupper i forhold til niveauet – hvis vi kan måle det over ensartede perioder – under den tidligere regering.

Jeg siger sandelig ikke, at der ikke er folk, der har det svært, men det, der er udfordringen, er, hvordan man løser deres dagligdags problemer.

Sandheden er jo også den, at vi skulle glæde os over, at der kommer flere i arbejde. Det er jo altså en anden del af det. Hvordan måler man overhovedet ulighed, når flere kommer i arbejde og pludselig får en indtægt, der er langt højere, altså diskussionen om: Hvad er relativ fattigdom?

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning til finansministeren.